

vremi. În rolul reginei reale Elisabeta, Racz Mari întâ majestuos în scenă, chiar și fără cuvinte.

Rolurile bărbaților au fost bine acoperite de actorii trupei. Se remarcă îndeosebi Kardos Robert în rolul unui rege infatuat, jucat cu aplomb, dar și în celelalte contribuții, cum a fost de pildă în *Nostradamus*, urmat de Kovacs Levente jr., un *Leicester* plin de farmec și prefăcătorii, de Dimeny Levente – în rolul inteligentului *Bacon* – Dobos Imre, Csatlós Lorant, Kocsis Gyula, Kiss Csaba, tot interpretând, cu seriozitate și cu plăcere vădită, mai multe roluri, dar și Meleg Vilmos în rolul episodic dar emoționant al lui Shakespeare. Două figuri speciale, de un pitoresc aparte, fac actorii Acs Tibor și Medgyesfalvi Sandor. Cei doi cămătari evrei, Lazarus și Musorsky, intră în scenă ca doi boxeri în ring, gata de luptă aprigă cu fețele regale: care pe care. Banul, înfringe cerbicia regească, iar viclenia și istețimea evreilor-cămătari e imposibil de egalat. Scena are umor și e pe drept aplaudată. Am remarcat muzica vioaie și plăcută a spectacolului, unele cântece putând ușor deveni șlagăre (Ari Nagy Sandor), și nu în ultimul rând priceperea de coregraf a actorului Dimeny Levente care lucrează de câțiva ani cu trupa și acest lucru se vede.

Teatrul de Stat Oradea, Trupa „Szigligeti“ – Elisabeta I de Paul Foster. Traducerea: Varady Szabolcs. Regia și versiunea scenică: Kovacs Levente. Scenografia: Boloni Vilmos. Muzica: Ari Nagy Sandor. Coregrafia: Dimeny Levente. Cu: Fabian Eniko, Firtos Edit, Kovacs Enikő, Fodor Reka, Toth Tunde, Kardos M. Robert, Dobos Imre, Kovacs Levente jr., Dimeny Levente, Csatlós Lorant, Kocsis Gyula, Kiss Csaba, Ababi Csilla, Medgyesfalvi Sandor, Acs Tibor, Racz Mari, Meleg Vilmos. Data premierei: 25 martie 2007.

Copiii au nevoie de povești frumoase...

Ideea de a monta măcar un spectacol pe stagiune pentru micii orădeni, chiar dacă Teatrul Arcadia le este special destinat și le oferă câteva premiere pe an, mi s-a părut dintotdeauna fericită. Copiii au nevoie – pe lângă atâtea filme violente și jocuri video ce îndeamnă și ele tot la violență – de povești frumoase și inocente, în care personajele se comportă normal, nu numai bine și corect, tot timpul. Am salutat astfel înscrierea în repertoriu a basmului **Cenușăreasa** atât de cunoscut și de iubit de copiii de toate vârstele și, judecând după succesul continuu al operei omonime a lui Rossini, și de către adulți.

Dramatizarea semnată de secretara literară Victoria Balint și de actorul-regizor cu multă experiență scenică Eugen Țugulea (care a montat numeroase spectacole în lunga sa carieră), povestește limpede și fără neavenite invenții și inovații cunoscutul basm.

Spectacolul respectă firul poveștii și aduce în scenă, într-un decor (Oana Cernea) alcătuit din panouri pictate – din rațiuni economice, fiind ușor de montat și pe scenele mai mici din alte localități – personajele descinse parcă din filele cărții de povești. *Mama vitregă* (Mariana Neagu), ambițioasă să-și vadă fetele căpătuite cu Prinți- măcar pe una dintre ele – se dovedește și rea și nedreaptă, stârnind ura sinceră a copiilor. Actrița are aplomb și știe să dozeze atent „răutățile“ fiecărei apariții. Fetele, în schimb, surorile vitrege ale Cenușăresei, sunt mai

degrabă două caricaturi: rele și leneșe, certărețe și geloase pe frumusețea și norocul surorii sărace. Regizorul a distribuit două actrițe diferite ca statură, una micuță și dolofană (Anca Sigmirean) în rolul *Petuniei*, cealaltă înaltă și uscățivă (Mirela Niță Lupu) în rolul *Begoniei*. Amândouă însă rele de gură, cârcotașe și gata să se ia la harță tot timpul, spre hazul copiilor care înțeleg rapid că sunt ridicole și râd de câte ori intră în scenă. În schimb, se bucură nespuse la apariția Zânei, interpretată de o foarte frumoasă actriță, sensibilă și radiind bunătațe : Angela Tanko. Copiii exclamă fericiți la fiecare apariție surprinzătoare a Zânei.

În fine, Cenușăreasa are și ea parte de o interpretare sinceră și convingătoare: tânăra Mihaela Gherdan, din prima promoție de actori ai Universității orădene, eleva lui Dorel Vișan și a lui Eugen Țugulea, face față cu brio celui de-al doilea rol important încredințat la teatrul orădean. Siluetă fină, glas și chip plăcute, finețe, modestie și încredere în forța binelui – toate acestea, cărora li se adaugă talentul și bucuria jocului fac din ea un personaj cu certitudine reușit. Și, lucru important, îndrăgită rapid de cei mici.

În rolul Prințului, actorul Șerban Borda îl joacă puțin și pe prințul Danemarcei, mereu cu o carte în mână și agasat de insistențele părinților de a se însura cu orice chip. Dar acest actor plin de talent și omis din distribuții de-o vreme (cauzele nu le știu, deși mă interesează sincer) ar merita chiar rolul lui Hamlet...

Vrăjitoarea-cerșetoare (de fapt, tot Zâna) este interpretată cu o știință sigură a dozajului de experimentată actriță Ileana Iurciuc.

Cele două fețe împărătești, cărora scenografa, de comun acord cu regizorul le-a compus chipuri ușor ridicole în insistența lor obsedantă de a-și însura feciorul, au găsit în Mariana Vasile și Tiberiu Covaci doi interpreți cărora le place să joace

pentru copii și acest lucru se simte în bunăvoința cu care își caricaturizează blând personajele. Alături de ei, George Voinesc este, pe lângă rolul de Sfetnic și un fel de regizor al petrecerilor de la Curte și al căutării stăpânei pantofului bucluș.

Aș avea și câteva observații care, desigur, nu fac decât să propună eventual mici corecturi oricând posibile, dacă sunt acceptate. Una ar fi ca în scena încercării disperate a pantofului de către cele două surori, Cenușăreasa să apară doar la insistențele nu știu cui, iar ea să vină îmbrăcată în rochia ei modestă, de lucru, nu elegantă, ca la bal. Surpriza ar fi mult mai mare.

Apoi, se spune că cele două fete și-au tăiat câte un picior, și nu câte un deget, așa că se petrece o confuzie. Un băiețel de lângă mine a întrebato pe mămica lui cum de mai pot păși cele două dacă și-au tăiat câte un picior?

În fine, scena balului este marcată de plictiseala cu care dansează tinerii figuranți. Poate dansurile sunt bine alese, pe coregrafa (Gitta Săteanu) o știu, e profesionistă, dar tinerilor le lipsește energia și bucuria participării la un bal. Scenele de la bal sunt în bună parte ratate, iar costumele lor par luate de la second hand. În general, socot că un teatru, dacă vrea să facă cu adevărat educație celor mici, trebuie să ofere cele mai bune condiții materiale realizării spectacolelor. Nu la acestea trebuie făcute economiile...

Oricum, spectacolul și-a atins scopul, măruntele scăderi trecând desigur neobservate de cei mici: copiii învață drumul spre teatru și se bucură de acest spectacol în care vizualul predomină culoarea și auditiv muzica învăluitoare și foarte plăcută.

Am înțeles că noua direcție promite în fiecare stagiune un spectacol destinat celor mici.

Teatrul de Stat Oradea – Cenușăreasa. Versiunea scenică: Victoria Balint și Eugen Țugulea, după Charles Perrault și Frații Grimm. Regia artistică: Eugen Țugulea
Scenografia: Oana Cernea. Coregrafia: Gitta Săteanu. Cu: Mihaela Gherdan, Angela Tanko, Șerban Borda, Anca Sigmirean, Mirela Niță Lupu, Mariana Neagu, Ileana Iurciuc, Mariana Vasile, Tiberiu Covaci, George Voinesc; în figurație: Alexandra Tâmaș, Andreea Bot, Cristina Sije, Denisa Micle, Alina Fărcaș, Dana Vereș, Oana Doran, Ciprian Ciuciu, Mihai Stănescu, Vlad Popovici, Dan Andrei, Alexandru Pădurean. Data premierei: februarie 2007.

Ștefan OPREA

Mai există dragostea?

Aer proaspăt la Teatrul „Bacovia”! Suflul venind dinspre textul dramatic e întezit de regie și întreținut de interpretarea actricească. Deși poartă un titlu aproape banal – *Dragoste în patru tablouri* – piesa elvețianului Lukas Bärfuss face un salt spectaculos peste limitele banalității, plonjând într-o zonă de mare interes, întrebându-se ce mai poate însemna astăzi dragostea, viața de familie, fidelitatea conjugală și vrând parcă să illustreze ideea lui Alvin Toffler care avertiza în *The Third Wave (Al treilea val)* că vremea „familiei nucleare” a trecut. Dar ce e nou aici? S-au scris *n* piese despre dragoste (sau absența ei), familie, trădare,